

LA

FEMOSA

MAIG

"1978"

ARTESA

DE LLEIDA

"La Femosa" ----- Carrer del Castell Nº 23

ARTESA DE LLEIDA, MAIG DEL 1978

XX
XX

INDEX

NOTICIES DE TEATRE	pàgina	4
PÓRTIC	"	5
FEINA FUIG, CASSOLA VINA	"	6
L'ESPORT	"	8
FULLS D'HISTÒRIA:		
"Els Comptes del rectot d'Artesa"		9
"LA FRUITA QUE VA CANVIAR LA TRUITA"		14
EL TEATRE DINS DEL NOSTRE POBLE	"	17
UN COMENTARI A EL LLENGUATGE D'"EL FOSSAR DE LA LLIBERTAT"	"	19
TEATRE ISTÒRIC, SENADOR I MAJORS DE 18 ANYS	"	20
CARTA OBERTA AL "CAU"	"	22
AL CONSELL PARROQUIAL	"	24
EL·XIONS A "CAMARAS"	"	26
"LA FEMOSA" INFORMA	"	26
HUMOR	pàgines 21 i 25	

NOTÍCIES DE TEATRE

Amb l'obra d'"El Fossar de la Llibertat" i amb un exit esclatant de públic, el dia de Sant Jordi, va fer la seua presentació, diguem-ni oficial, el Grup de Teatre ARREL. Des d'aquests fulls volem saludar a aquest nou grup artesenc i felicitar-lo, tan per l'exit assolit el dia de la seua presentació com pel nom, tant encertat, d'ARREL.

Arrel és allò que aguanta l'arbre, i no / solament l'aguanta sinó que, i sobre tot, el nodreix i fa que aquest floreixi i es carregui de fruit. Es perm, doncs, que fent honor al seu nom, el Grup ARREL farà creixer l'arbre de la cultura artesenca fent florir i fruitar la branca del teatre.

Enhorabona i andavant

888888888888888888888888888888

El dia 15 dels carrents, dia de Sant Isidre i festa, a Artesa, de la VELLESA, i per aquest/motiu, el CAU PARROQUIAL va organitzar unes quantes obretes de teatre (i similars) amb nens i nenes artesencs d'edat escolar, les obretes eren aquestes , segons el programa de la festa:

-) L'ARCA DE NOE (infants de 3 a 5 anys).
-) BALLET POLKA (infants de 6 i 7 anys).
-) ROMANÇ DEL PRESONER (infants de 8 i 9 anys).
-) EL LLEÓ, LA LLEONA ; LA PANTERA, EL BOU I LA GUILLA (infants de 8 a 11 anys)
-) MUSICAL ESCALA EN HI-FI (infants d'11 a 13 anys)
-) EL MARCADER DE VENECIA (infants de 9 a 13 anys).

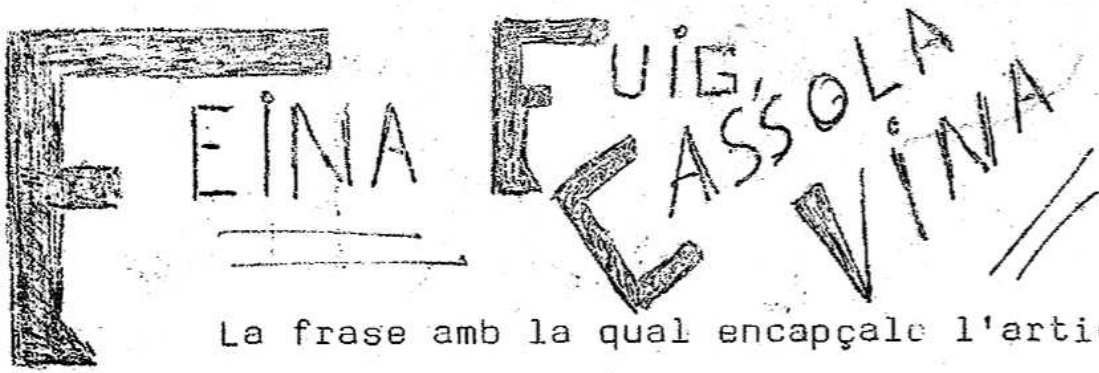
PORTIC

Des d'aquestes pàgines sempre hem

treballat, i treballarem, per a què els artesencs anem aconseguint aquest grau de convivència necessària per a fer tirar andavan amb harmonia, la nostra comunitat. Per aquesta raó hem defensat el dret a opinar, el dret a dir-hi la nostra seguin sempre les regles del joc; les de no ensultar mai ni fer afirmacions gratuïtes d'una persona o d'un grup.

Últimament, però, s'han produït tendències per no avenir-nos a veure les coses amb objectivitat, per no voler acceptar el dret a obrar, per un costat i el dret a opinar per l'altre. No volem acceptar aquest dret de la democràcia quan, per molt sincera que sigui ^{la crítica} o l'acció no ens és favorable.

I ens n'hem de lamentar, ja que sinó acceptem aquest joc de criticar i de deixar que ens critiquin per a poder treure el màxim de partit de les nostres accions i els altres de les seues poca cosa abançarem per aquest camí de la DEMOCRACIA/

La frase amb la qual encapçale l'article d'avui, és la que, últimament, i degut a la vaga dels mestres va córrer per moltes boques, tan als cafès com a les botigues i igual que a les rotllanas que es fan al matí abans d'engegar el treball. En aquestes rotllanes es remena allò que és i allò que no és, que pot ésser o que serà. Hi ha bon fonament en aquestes crítiques quasi sempre arbitràries? Parant l'orella per ací i per allà sentia / dir :

Amb el que guanyen els mestres i encara no estan contents. No hi ha dret ! La canalla tot el dia pels carrers, volta que volta. No sé pas el que busquen amb la bona vida que es donen... si mig any se'l passen fent vacances ! Després va brotar la sàvia màxima (màximes pròpies de caps que pensen) :

"Els mestres , saps el què volen ?. Doncs mira: "Feina fuig, cassola vina". Oi que té ? Fins hi tot prodria ser el títol d'un seinet o d'una peça còmica.

Però, no ens esbalotem amics, la vida no és una comèdia; pot ésser, això sí, una tràgico-co comèdia, com tantes n'hi ha a la literatura que / parlen de la vida, però, no n'hi ha cap on es di-
gui d'una manera cabal que la vida és totalmet una

comèdia. La comèdia i els moments de gresca pels comedians, la vida i els seus moments crítics/pels que la saben viure i respectar honestament.

Com hem pogut comprobar, entre els comentaris que es feien no n'hi havia cap que analitzés seriosament la vaga. I perquè es dona aquesta mena de parlar? Perquè aquestes critique sense fonament?. Si tenim ganes de parlar, sobre qualsevol tema, és millor anar a les fonts / del mateix; escoltant-ho de viva veu, ben segur que serà molt diferent el que sabrem d'allò que ens dirà el veí o l'amic al cafè.

Les persones que feien aquesta comentaris tan destructius com gratuïts no sabien perquè es feia l'atur ni quins eren els punts que es reivindicaven ni perquè. I de raons prou que n'hi havia.

Jo em pregunto (això és el que per mi té vital importància): Perquè no s'ha informat a la gent?. En aquest cas concret, és totalment / condenable el parlar per parlar?. Per una altra a Artesa hi ha a més dels mestres (si no n'estic informat malament) una associació de pares d'alumnes. Quina missió té aquesta associació?, o és que sols existeix el nom (A.P.A.)?. Crec que en una vaga d'aquesta embergadura tenien bastant a fer i a dir.

Sabem que tota vaga té unes motivacions, uns punts pels quals es fa la mateixa, és a dir; unes reivindicacions que al menys els que van a la vaga consideren justes. Estic molt d'a-

cord amb determinats punts que es reivindicaven , però amb el que no ho estic gens i em mereix la més forta repulsa és l'actitut dels mestres d'Artesa, perquè en aquest cas són ells qui tenien el deure d'informar; ja sabem que el problema era / seu, però, els que patien les conseqüències directes, eren els nens i els pares. Doncs no es van pendre ni la molèstia de fer una assemblea al poble per assabentar-nos a tots de les motivacions/ de la vaga. Era el mínim que podien fer, i que tots els pares es mereixien.

Ben segur que si els mestres d'Artesa / haguessin informat a la gent, com a la majoria de pobles van fer, tothom hauria acceptat millor la vaga. S'haurien evitat moltes crítiques i serien molts més els pares que haurien recolzat l'actitut d'atur del personal docent.

Miquel

=====

L'ESPORT

Ola amics. Aquí ens trobem una altra / vegada per a parlar de l'ESPORT artesenc. Si feu una mica de memòria recordareu una qüestió vatan important pel futur de l'esport d'aquest poble. Jo esperava una mica de col.laboració, però veig que en aquest poble només hi ha col.laboració pe l'esport que predomina; el futbol.

Hauria estat molt interessant parlar d'aquesta qüestió ja que crec que hi ha moltes solucions al problema. Com tots sabem, en cas de que s'arribi a fer el "polisportiu", hi haurà una sèrie de pistes de "baloncesto", "balonman" i, fins i tot, de tenis, però, aquestes pistes de que serviràn? No crec equivocar-me quan penso que les faràn servir la canalla per a jugar-hi a futbol quan el camp estarà ple de gent gran. Però compte amb tot això, perquè ja tots sabem que en un poble petit com el nostre no es pot seminar massa, i encara que es portessin a cap d'altres activitats esportives, aquestes es perrien al cap d'un temps / per manca de gent que passes al davant. I canviem de tema:

L'altre dia estava parlant amb l'entrenador dels jovinils i em va dir que hi ha una possibilitat de que l'equip quedi campió del grup, però tal com han anat les coses els dos últims partits no crec que puguin assolir aquesta fita. No obstant, l'equip s'ha superat i ha arribat a fer, gairebé, un treball de conjunt.

Per un altre cantó, hom es pot adonar, veient jugar a l'equip infantil, de que els nens tenen qualitat de joc, però, amb un camp com el d'Artesa, amb tants bonys, no es pot jugar al futbol. Però, és què, amb la col.laboració de tots, no es podria arreclar?

Joan París

FULLS D'HISTÒRIA

ELS COMPTES DEL RECTOR D'ARTESA (1360)

Ja és conegut per tothom, perquè ja ho hem dit en anteriors escrits, que la nostra vila a l'època medieval, estava sota la jurisdicció senyorial, primerament, de l'ordre de Temple i més tard, quan aquesta fou abolida, sota el domini de la de Sant Joan de Jerusalem. Que la vila i terra estiguessin sota la jurisdicció, tant de l'una / com del'altra, presuposa que hom havia de pagar una quantitat, estipulada priviament, per a conre ar les terres, per a habitar-hi, etc. . En aquest temps en que la circulació monetària era més aviat baixa, els pagaments es feien en espècies. (blat, ordi, vi, gallines etc.) tot això era recollit i guardat a la casa delmera per a l'us que en volguessin fer els senyors.

A l'Arxiu de la Corona d'Aragó de Barcelona hem trobat una fulls de comptes del rector / d'Artesa, en els que s'especifica tots els delmes que rebé al 1360 del nostre poble, els quals ell devia de lliurar al comanador de Lleida, descomptant-hi els gastos que havia tingut, així com el sou del batlle. Aquests fulls ocupen les pàgines 31 recto, 31 verso i 32 recto d'un quadern de / comptes generals de la Cambra de Gardeny, pertanyents a la secció 2ª, armari Nº 11, lligall pri

mer. El text dels quals diu així:

TEXT ORININAL

COMFES DEL RECTOR D'ARTESA

Disapte. XXVIII. dies anats de novembre de l'any/
de sus dit lo rector d'Artesa vench/ a compte ab
frare Barthomeu de Vilaffranca comanador de Ley
ida de totes e sengles rendes/ que'l dit rector
ha rebudes del loch d'Artesa e de ço que ha des-
pés ne abministrat per/ l'onrat religiós frare /
March de Taguamament comanador de la casa de Gu-
ardeny de puis que/ ell part. de Leyida per anar
a Rodes segons que davall largument se segueix./

Primerament mostra lo dit rector que
rebé del delma de la lana CLII sous, V diners ma
lla./

Paguet lo redelma al batle e aquells son quities/
al comanador./

Item mostra que rebé del delma de la ditalana pus
avant la qual/ no serà delmadops que.y ach affer.
-.XLVII. sous,. III. diners./

Item mostrà que rebé .V. poyls que compra de na /
Domenga efforen .III.--XXI diners.

Item mostra que ha rebut de bans e de degoyles en
tot ter/mini de sus dit, segons que són comptes /
apart per minut.+-XI. sous, .XI. diners./

Item mostra que ha rebut de .VI. parells de guay-
lines que rebé/ d'en Johabot de Torres per manam-
ment del comanador de Leyida que/ pus ne dev-
ya mas ell hu feu gramador affor de .III. sous .-
- .XVIII. sous./

Item mostra que ha rebut de .III. poyls e de .III

I. parells pus avant e un guayl e de .III./ anades que vení adiuntar ses preus segons que.n són compte apart.-- XLV sous, .II. diners.// (31 recto)

Item mostra que ha rebut de la jova del dit loch/ d'Artesa segons/ que son compte apar paguat lo re delma al batle.-- .XCIII. sous, .VII. diners./

Item mostra que ha rebut de .VII. cafisos, .III. fanegues de formant vènen/ d'aquell qui era en la tona a for de .VII. sous, .V. diners per fanequa, qui munta.-- .CCCI. sous, .VIII. diners./

Item mostra que ha rebut de .XVIII. cafissos d'avena que vené affor de .XXI. sous, .I. diner./

Item mostra que ha rebut de .I. porch que vené , lo qual na Domenga ayya nodrit al castell.-- .LI. sous ./

Item mostra que ha rebut dels poyle de Madrona / que vené, que .y/ foren .VII. poyls e de .II. can ters que vené.-- .IIII. sous, .XI. diners./

Item mostra que ha rebut del saffrà del delme venut lo qual/ es estat delmat en diners, paguat lo redelma del batle.--.XLVIII. sous, .V. diners, / malla./

Suma de totes les rebudes que.l dit rector/ ha feytes segons que mostra en son compte.-- .MC- XLIII. sous, .III. diners.// (31 verso)

Déls quals mostra que ha donat al batle per/ ço que'l comanador ly de/vya segons que apar en / lo memorial del dit comanador.-- .CLV. sous, .VI. diners./

Item mostra que ha donat al comanador de Leyida / entre .III. vegua des segons que son compte apar.

.DCC. sous./

Item mostra que ha despés en algunes mesions hordi-
naries/ e extrahordinaries en estrenyer li çeyler/
e en lavar en/ fer treure blat de çitges segons que
son compte apar.-- .CXIX. sous, .III. digers, malla

Suma de totes les despeses que.l dit rector/
ha fetes depix que.l comanador hich partí ab çó /
que ha donat al comanador de Leyida segons que ell
mostra.-- .M. sous, .IX. diners, malla./

Resta que.l dit rector ha atornat tots comp-
tes fets/ tro en aquest presenst dia part lo sec--
sal que.y roman/ aplaguat e les gualines.-- .CXLII
sous, .V. diners, malla./

Pagua de continent lo dit rector./

Deu adonat lo dit rector lo delma del saffrà
quy s'es delmat en bry, // (32 rectot)

COMENTARI

Crec que el document és per si sol prou expli-
cit com per que tothom en pugui treure conclusions
dels cultius d'aleshores en el nostre terme. Jo no
més voldria remarcar tres punts: En primer lloc el
cultiu del safrà al nostre poble i en segon lloc,/
la jova que en un primer moment es feia, després /
s'eximia al que devia fer-la per un pagament en es-
pècies, i en un tercer moment que és del que ens /
parla el document s'eximia mitjansant el pagament
en diners. L'altre és que també, aquest document,
ens parla del Castell, i és pot incloure a la llista
de documents que mencionen el terme castell.

També el document parla de sous, diners i ma-
lles quan es refereix a la moneda, sapiguen que:
Dos malles equivalien a un diner i que dotze di-
ners equivalien a un sou.

Josep Ramon Gallart

'LA FRUITA QUE VA CANVIAR A TRUITA

La fruita és, potser, un dels problemes que preocupen als pagesos artesans. La història tots la sabeu, però ara hi podri em fer un petit repàs.

=====

La història de la fruita és aquesta la que ha aixecat tanta gresca. Permeuteu-me amic pagès, que us l'espliqui tal com és.

Diuen que si plantes perès, només et cal anar a collir vitllets de mil

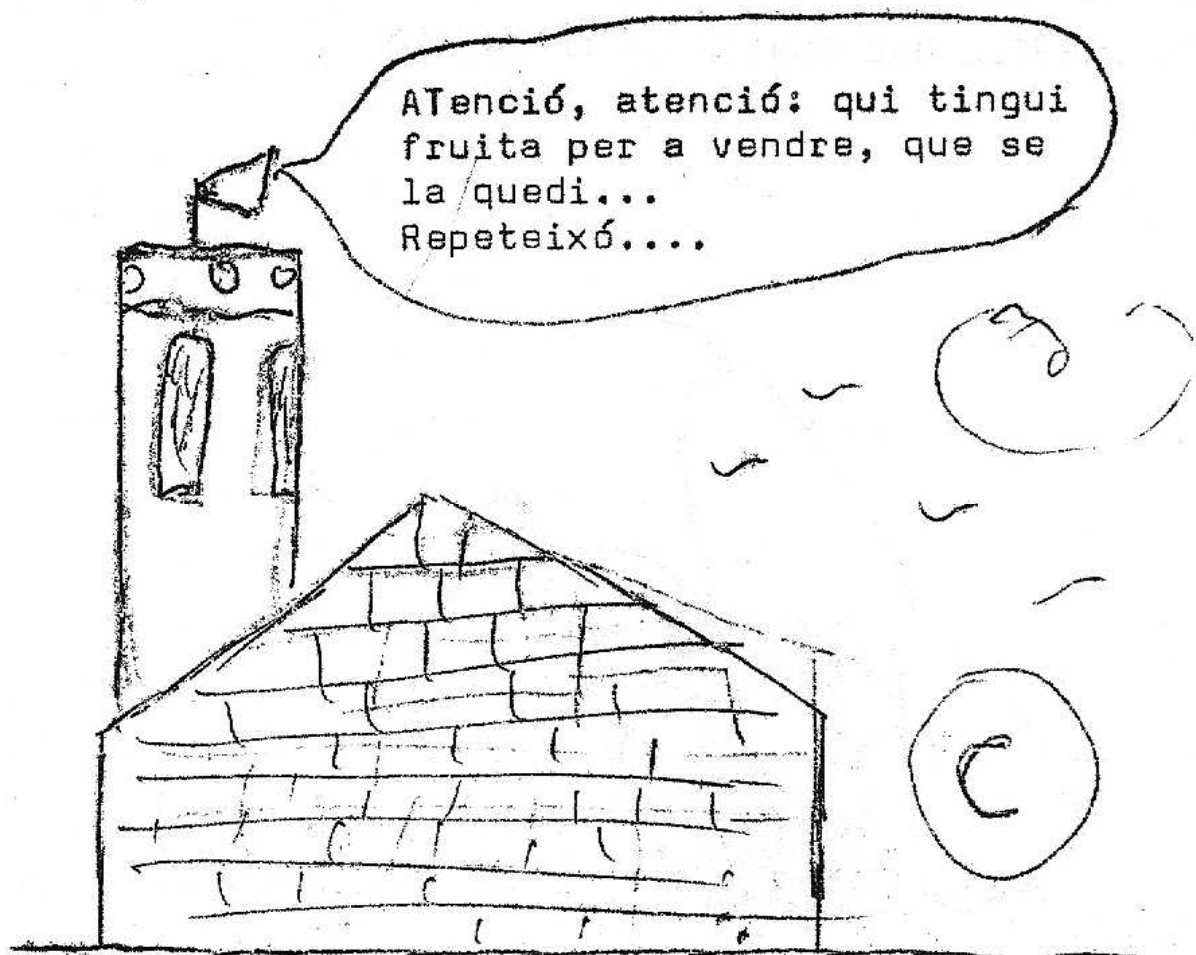
PEL QUI PRIMER VA PLANTAR UN GRAN NEGOSI RESULTA

i el terme en un norés va estar plantar de fruiters

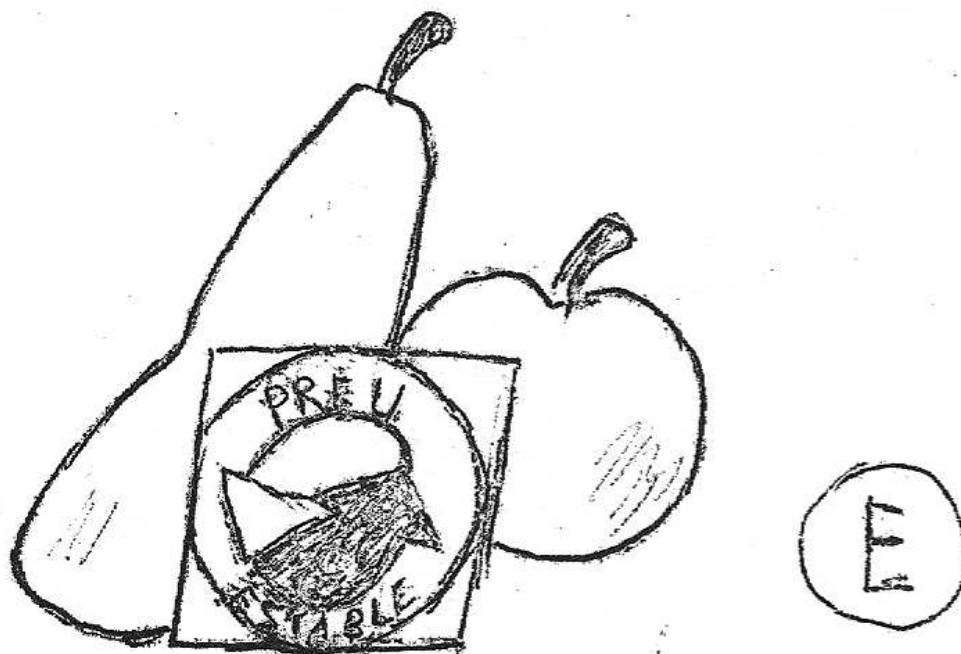
I NO ERA ESTRANY NI FORA MIDA
SENTIR, COM AQUESTA, ALGUNA CRIDA

DE TAN EN TAN, ALGUNA PEDREGADA,
ENS QUEIA COM GARROTADA

I ÉS, PORSER, L'UNICA SOLUSIO
EL CARTELL QUE SURT A LA TELEVISIO

I EL QUE NO ESTIGUI D'ACORD AMB MÍ
QUE M'HO VINGUI A DISCUTIR.

A 16 DE MAIG A ARTESA
US ESCRIC AMB MOLTA PERESESÀ.

PASSARELL

EL TEATRE DINS DEL NOSTRE POBLE

Feia dies que ja se'n parlava al poble de que l'obra d'"El Fossar de la Llibertat" de Jaume Cuadrat (un mestre de l'Albagés que es va exilià a França destrés de la Gerra) seria estrenada, amb caràcter oficial, a l'estat espanyol o millor dit, a Catalunya, per la Companyia de tetre "Arrel" del nostre poble. Nosaltres coneixiem una mica la marxa de l'esmentada "companyia" i no creiem que això es duqués a terme, però, perfi, el passat 23 d'abril i gràcies als esforços dels components d'"Arrel", s'aconseguí l'esperada, però també temuda, estrena.

Éssent aquest un fet que ha passat dins del nostre poble, i nosaltres, com a part / integrant d'aquest, no podem deixar passar l'ocasió sense dedicar-hi un comentari.

Com ja segurament vau veure, als cartells anunciadors que es van escampar pel poble / s'hi deia que l'acte el precideria el senador de l'Entesa, Rosend Audet i que el mateix autor de l'obra presentaria el seu llibre COGUL signant / exemplars a qui ho demanés, però hi va aher una cosa que els cartells no anunciaven i és la xerrada del senyor Rodamilans, amic de l'autor i supervisor del muntatge de l'obra, que va elogiar als components de "Arrel" pel seu "treball merabellós" del muntatge de l'obra i acabant el seu /

parlament amb un VISCA LA REPÚBLICA que, diguem-ho de passada, no venia gaire a to, ja que nosaltres/ anavem a veure una obra de teatre i no a escoltar/ un miting polític. Bé, però, anem al que interessa que és parlar de l'actuació del Grup de Teatre ARREL d'Artesa.

Si algé de vosaltres ha llegit l'obra, és segur que s'haruà adonat que el que s'hi diu o el que l'autor hi vol manifestar és un sert resen timent, quasi odi, pel fet que la República hagués perdut la terra i que ell tingués de marxar a l'exili. No parlem del fet acorregut a El Cogul, ja que poc o molt, el sabem, sinó de la representació es cènica del drama. El Grup ARREL, com tots sabeu, es tà dirigit pel nostre company en Casemir Gallart i Carulla que, ple d'una gran força de voluntat (i per manca d'actors fins a les tres últimes setma-- nes) amb esforç suplem aconseguí portar-nos damunt l'escenari aquesta polèmica obra.

Només cal dir el que ja vam dir en els pa ssat butlletins; el problema de la dicció continua igual o potser més acusat degut a la incorporació de nous actors que era la primera vegada que feien teatre. Artisticament res de nou, ja que els actors es van dedicar, durant les dues hores que va durar l'obra, a dir només el text d'una manera més o menys sabuda. Dins de l'interpretació es podria destacar e gran esforç realitzat pels actors en in terpretar una obra dolenta i de poca qualitat dins de l'espectacle teatral com és aquesta.

COTURNO

UN COMENTARI

AL LLENGUATGE DE L'OBRA "EL FOSSAR DE LA LLIBERTAT"

Som d'una generació que ens ha tocat de viure (creixer i formar-nos) dins d'un moltllor / de manca absoluta de llibertat, i és per això mateix que hem tingut d'aprendre a llegir i a entendre, allò que no era imprés, i a escoltar i a entendre, allò que no era dit amb paraules. Un exemple d'això que ens ha donat el tenim a la lletra de moltes cançons dels nostres cantants populars d'ara.

De tot això me'n recordava veien la representació de l'obra "El Fossar de la Llibertat". L'autor del drama sembla que no confia gaire amb la capacitat receptora de la nostra gent ja que no es cansa de repetir (fins al saciament) les mateixes paraules i anècdotes un acte darrera l'altre, i tot això amanit amb un seguit d'adjectius que fins ara ens semblavem privatis dels "telediariis" franquistes quan parlaven dels enemics del règim.

Vam aplaudir els esforços dels actors / en voler fer reeixir una obra tan mediocre, però ens va cansar fins al mal estar, el llenguatge.

A. Costafreda

Teatre històric i senador per a majors de 18 anys

En els darrers butlletins de "La Femosa" s'ha parlat de teatre. Aquests darrers mesos a Artesa s'ha parlat de teatre, i això, com molt bé diu en Miquela l'últim butlletí, és molt important ja que el teatre a demés de ser una activitat important i posetiva perquè permet que un grup de joves duguin a terme les seves inquietuts i es relacionin sense haver d'anar al bar o a la discoteca, perquè fent teatre s'enriqueixen culturalment etc. etc. . Doncs bé, com he dit avans, estic molt d'acord amb tot això, però, la meva sorpresa ha estat grossa quan he vist les estrades que el grup de teatre havia fet per a la representació del drama El Fossar de la Llibertat, ja que el contingut de les mateixes és contrari, totalment a la idea que en té el Miquel, jo mateixa (entre altres) del que / significa fer teatre al nostre poble; a les entrades hi diu: "Proivida l'assistència als menors de 18 anys" i a l'últim de tot "Presidirà l'acte el senador lleidatà AUDET".

És que en aquest poble els menors de 18 anys no estan preparats per a veure aquest drama ? Quí està pacacitat per a decidir si els nostres joves poden o no poden veure el drama d'El Cogul en aquests moments que s'està fent campanyes per a que els joves puguin votar als 18 anys ? No creieu que

CARTA OBERTA AL "CAU"

No fa pas massa temps, un reduït grup de joves, van demanar (i se'ns va concedir) la casa/parroquial per a desarrotllar, hi una serie d'activitats que fins llavors ningú les duïa a terme. Per una serie de calúmnies que no tenien cap fonament, sinó és en l'imaginació de la gent que les va fer; ens van tancar les portes i tots els nostres projectes els vam haver d'olvidar, no sense sentir ràbia i impotència enfront els fets que ens imputaven.

Passà el temps i uns altres joves amb el mateix anhèl que nosaltres, van tornar a obrir el CAU, però aquesta vegada recolzats pel Consell Parroquial. Amb aquesta "incondicionada" ajuda, les portes no se'ls havien de tancar encara que les calúmnies avans inventades hara siguin realitat i ningú no digui res, és allò que diuen els castellans " quien a buen árbol se arrima, buena sombra le cobija" i és que nosaltres no vam tenir ni arbre, ni ombra, ni illum".

Concretant-nos en un altre punt, segurament que el passat dia 15 (de maig) quan vam tenir problemes amb la comisió de festes per la vostra representació vam sentir ràbia del que unes / persones d'Artesa feien a unes altres (vosaltres) ~~que nosaltres preteniem fer passar una tarda agradable~~ al poble. És de persones intel·ligents respectar i escoltar als altres encara que no tinguin les nostres idèies, és per això que crec bergonyós el boicot que vam fer, vosaltres joves del "CAU" a uns 7 altres joves que com vosaltres no preteniem res més que fer passar una bona tarda i sortir de la monotonia del cinema i ball. La comisió amb la seva deplorable actuació, us ha donat una resposta i una bona lliçó. És que no desencoratja treballar de bona fe, i veure de que se tiren terra asobre ?

Encara que vosaltres no estiguessiu d'acord amb el contingut de l'obra (i crec que molts/ no la coneixeu encara ara), no tenieu perquè intentar que el poble pensés com vosaltres; la veritat

és que moltes, moltes vegades, els joves com atals esdevenim titelles en mans i profit dels grans, és sen utilitzats per els seus propositos. Això traduït a la nostra societat seria com el capitalista i l'obrer, el primer fred i calculador, sense escrupuls, per als seus mitjants; l'altre alianat i dominat amb respostes sucials enfrontades amb les nostres idees i maneres de ser i amb enfrontaments i "rencilles" entre nosaltres els joves. Amb això anterior també vull fer resaltar l'actuació, molt més deplorabile encara que la vostra, de les persones que estan damunt vostra, agreuixada encara perquè ells són grans i s'han valgut de vosaltres per a girar-nos i enfrontar-nos, sort que a mig poble tan se l'hi'n fot el que pugui dir el capellà des de la trona.

I és que si els fets que exposa l'obra van passar i eren el fruit de l'Esglesia d'un altre temps, que avui no es vol recordar, que ja està suparar, llavors no veig l'interés del senyor rector de preservar el seu ramat de l'obra com si tal men fos quelcom diabòlic del que calia lliurar-nos en.

Recordant, també, el passat dia de la VE LLESA us he de dir que trobo molt bé de que deu una festa de cara als vells i al poble, però, el que no està tant bé és fer pagar als nens i nenes, ja que pel seu contengut eren dedicades pressament a ells. Crec imprecident de fer-ho. Recordeu sinó que no fa pas massa temps L'ESQUETLLA va fer una obra dedicada als nens i no van pagar ni els grans. És un detall.

Per acabar us diré que amb tanta actuació teatral, tans grups escènics, puixinelis, titelles, escala en hi-fi etc. El nostre poble sembla un perfecte TEATRE GREC, on les persones que segons l'ocasió canvien la seva careta, i hi troben un grandios escenari per a lluir el seu "paper".

Josep-Anton Rodríguez

AL CONCELL Mossèn

Avans de posar-me veritablement dins del tema, voldria deixar clar que aquest article no l'escriu com a membre de cap "quadre escènic" ni de cap "entitat cultural", sinó com a jove artesenc que voldria reflectir la seua opinió sobre el full que vau publicar el 22 d'abril sobre l'obra de teatre "El fossar de la Llibertat". Amb l'esmentat full recolzaveu la posició de Mossèn (les paraules del // qual en respecte a l'obra, no conec) però en el full afirmaveu la vostra positura desfavorable a la representació de l'obra ja esmentada, perquè segons vosaltres, estem en uns moments de pau i de reconciliació, i que l'obra recordava temps passats que hem de précurar olvidar de cara a un futur més dign

Estic d'acord en que el resentiment de temps passats no porta cap a res, i que mirar passionalmet aquests fets tampoc no ens duren res bó, ja que si així ho fem només tindrem una idea sectària de la realitat, una idea plena de convencionalisme/acomodada a les nostres necessitats, menystenint l'opinió dels nostres semblants.

Ara bé, no és també tenir una idea sectària de la realitat el voler trencar amb una època (i a més a més tant recient) del nostre passat? No és també tenir una idea sectària de la realitat el voler olvidar uns fets, pertristos que siguin? El pretendre deixar córrer (moltes vegades per comoditat) una realitat que ens pesa tant encara?

A ELECCIONS 'CAMARAS'

El passat dia 21, a Artesa, també hi va haver eleccions a la "Camara Agrícola Local". Les coses van anar així:

CENS ELECTORAL	GENT QUE VA VOTAR	PER CENT
233	40	17

Aquestes quaranta persones que van anar a votar, van elegir als vuit candidats (Encara que oficialment no n'hi havia de candidats), següents:

Josep Mor Granel, Josep Mª Jové i Vilalta, Isidre Puig i Domènech, Joan Gallart i Nadal, Joan Garrós i Gallart, Joan Batlle i Porqueras, i tot Gallart i Morera, i enpatat amb altres dos, però que sur per més gran, Ramon Capell i Benet.

En el moment de croure aquestes ratlles, encara no se sap amb sertesesa, el càrrec de cadascú ni si, aquest càrrec l'acceptaran.

XX
=====

Si voleu col.laborar a aquest butlletí, o si us interassa, per alguna r^o, publicar-hi algun escrit, us recomanem que aquest ens el porteu abans del dia 15 de cada mes.

XXXXXXXXXX

Si no sou soci d'aquesta Agrupació Cultural, però, que us agradaria rebre tots els números del nostre butlletí (pagant, però, 250 Pts. a l'any) demaneu-lo a "La Femosa", Carrer del Castell N° 23

XXXXXXXXXX

Ara per ara, l'Agrupació Cultural "La Femosa", és l'única intitat artesenca que treballa / per la cultura del poble. Els seus socis paguen una quota de 500 Pts. a l'any.

